

САДРЖАЈ

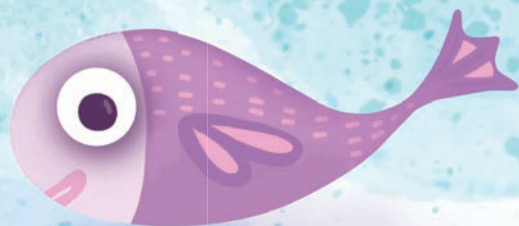
Лепа реч	11
Мали коњаник	12
Два зеца	14
Ево наших лапа	16
Како би то стајало	18
Пера као доктор	20
Весело у ритму	22
Мали брата	24
Пачија школа	26
Пливач и жаба	29
Мали Јова	30
Материна маза	32

Нећеш, лијо, што си хтела!	34
Уф!	37
Аратос такве љубави	38
Лени Рава	40
Мали филозоф	42
Купање	43
Зашт' је војска ућутала	46
Врабац и мачка	48
Мали див	50
Џупоглавац из кутије	52
Песма о Максиму	54
Дете и лептир	58
Наш јунак	60
Жаба чита новине	62
Ала су то грдне муке...	64
Добри суседи	66
Бродари на везаном чамцу	68
Ветар	70

Патак и жабе	72
Свет	74
Хвала	76
Које је боље	78
Зека, зека из јендека!	80
Веверица	82
Пера и његов Каро	84
Зимска песма	86
Мачак иде мишу у сватове	88
Коњ и врабац	90
Неће мачка да се играмо	92
Ђуран и врабац	94
Четири мачке	96
Лупеж и пас	98
Чворак	100
Пази шта чиниш	102
Киша	104
Концерт	105

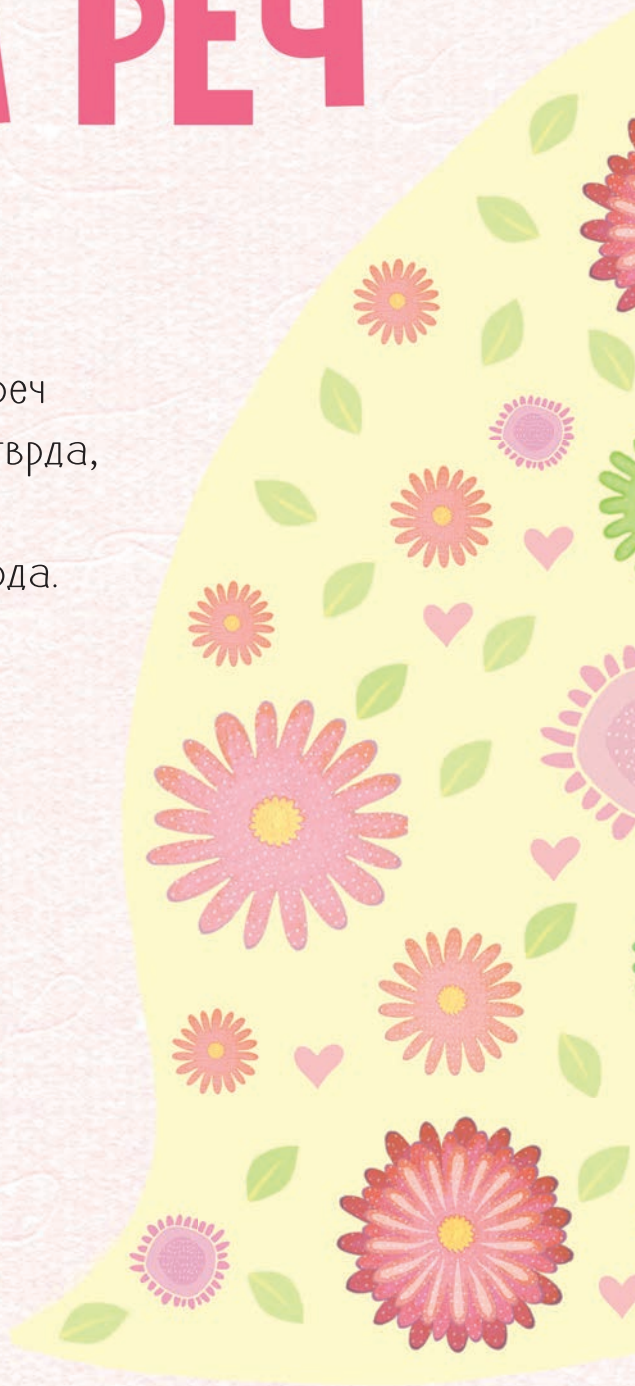
Прекомерност	106
Вивак	108
Сади дрво	110
Гаша	112
Вече	114
Деда и унук	116
Птица у кавезу	118
Циганин хвали свога коња	120
Ќод мачке на части	124
Мала	126
Їитају	128
Сунце и ветар	130
Лакоумна штука	132
Деда и унука	134
Ќад би...	136
У мраку	138
Напомена матери	140
На слави код лава	142

Магарац и фрула	144
Срда	146
Аца гушчар	148
Страшило	150
Слон	152
Истина	156
Лаж	157
Стихови за допуњавање	158

ЛЕПА РЕЧ

Једна лепа, блага реч
пре ће ганут' срца тврда,
учиниће више него
цео речник, пун погрда.

МАЛИ КОЊАНИК

Ђиха, ђиха, четир' ноге,
све четири круте!
Ђиха, ђиха, ми идемо
на далеке путе!

Седло ми је од мараме,
узда од канапа,
а бич ми је од очина
пребијена штапа.

Раго једна, баш си лена,
зар те није срам?!
Ал' кад нећеш ти да скачеш,
ја ћу цупкат' сам.

ДВА

ЗЕЦА

Седела је без бриге
наша мала Мира,
ручала је лепо
из својег тањира.

Близу наше Мирице,
ту се преметало
весело и чило
једно зече мало.

Све док једно за друго
нису ништа знали,
весели су били
ови наши мали.

Ал' кад спази Мирица
зеку поред себе,
сва се усплахири,
срце јој зазебе.

А кад зека опази
ово страшно дете,
потресе га дрхат
од главе до пете.

Мира би да побегне,
ал' куда и коме?
И зеца је стегô страх
па члови пред њоме.

Ух, големе невоље!
Ух, големе беде!
Избеченим очима
једно друго гледе.

ЕВО

ЛАСТА

Ево иду, као звани,
наши лањски сукућани.
Ево наших ласта мили',
баш смо вас се зажелили.
Ход'те ход'те, птице вите,
да с' од пута одморите!

НАШИХ

Ход'те, ход'те, гости моји,
ваше старо гнездо стоји!
Порушит' га нисмо дали,
ми смо вам га сачували.
Не идите другој страни,
ход'те к нама кô и лани!

Под нашим је кровом мирно,
нико није у вас дирно.
Ми певамо и играмо,
ал' се никад не свађамо.
Живећемо у радости –
добро дошли, наши гости!

КАКО БИ

Како би то стајало
кад би човек зрео
наједаред сео
на дрвена хата -
па да се климата?

Како би то стајало
кад би стари дека
напио се млека
па завијен у јастучак -
преспавао ручак?

ТО СТАЈАЛО

Како би то стајало
кад би место ђака
спремала се бака
да у школу пође -
међу децу дође?

Како би то стајало?
Погодит' је врло лако.
Стајало би исто тако
кô што стоји Кржљавићу Љуби -
цигара у зуби!

ПЕРА

КАО
ДОКТОР

„Господине докторе,
звала сам вас амо,
лутка ми је болесна,
гледајте је само.

Пипните јој образе,
пипните јој чело,
мени се бар чини,
ужасно је врело!“

Доктор седи укочен
са озбиљним миром,
пипа било луткино,
па дрма шеширом:

„Инфлуенца велика,
ал’ умрети неће,
немојте је љубити
да на вас не пређе.

Лек ћу јој прописати,
прашак сваког сата,
уз то нек’ је протрља
ваша баба Ната.

Лимунаду правите
у вел’ким чашама,
ако јој се не пије,
попићу ја с вама.“

